

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lutego 2014 roku w sprawie z powództwa J. N. (1) przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę, Sąd Rejonowy w Kutnie w pkt. 1. zasądził od Powiatu (...) na rzecz J. N. (1) kwotę 425 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 6 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 82 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w pkt. 2. oddalił powództwo w pozostałej części. (wyrok – k. 49)

Apelację od wskazanego orzeczenia złożył pełnomocnik pozwanego, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił nieważność postępowania na skutek naruszenia art. 379 pkt. 2 k.p.c. w zw. z art. 89 § 1 k.p.c. poprzez dopuszczenie do udziału w sprawie pełnomocnika strony, który był nienależycie umocowany, tj. przy pierwszej czynności przedłożył pełnomocnictwo procesowe nie od mocodawcy (J. N. (1)) lecz od innej osoby nie będącej stroną w sprawie (J. N. (2)).

W konkluzji powyższego zarzutu pełnomocnik pozwanego wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych (apelacja – k. 68-69)

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych. (odpowiedź na apelację – k. 76-79)

W toku postępowania apelacyjnego pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż powód J. N. (1) umocował go do reprezentowania w przedmiotowej sprawie, udzielając mu pisemnego pełnomocnictwa, jednak do pozwu omyłkowo załączono pełnomocnictwo jego syna Pana J. N. (2), załączając jednocześnie oryginał pełnomocnictwa udzielonego przez J. N. (1) (pismo – k. 96-97)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu w całości.

W pierwszej kolejności wskazać należy na zakres związania Sądu II instancji zarzutami apelacji. Stosownie do art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Na mocy art. 379 pkt 2 in fine k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany.

W przedmiotowej sprawie apelacja sprowadza się jedynie do zarzutu nieważności postępowania motywowany dopuszczeniem do udziału w sprawie pełnomocnika strony, który był nienależycie umocowany, tj. przy pierwszej czynności przedłożył pełnomocnictwo procesowe nie od mocodawcy (J. N. (1)) lecz od innej osoby nie będącej stroną w sprawie (J. N. (2)).

Powyższy zarzut nie był trafny. Przede wszystkim wskazać należy, iż nienależyte umocowanie pełnomocnika stanowi bezwzględną podstawę nieważności postępowania. Brak reprezentacji może być konwalidowany tylko przed uprawomocnieniem się wyroku (wniosek z art. 401 pkt 2 k.p.c. i art. 70 par. 2 k.p.c.) (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2011 roku, II UK 316/10 LEX nr 787086).

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż – wbrew twierdzeniu pozwanego – w sprawie niniejszej brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania. Skutki nienależytego umocowania pełnomocnika nie następują automatycznie. Wady w zakresie umocowania pełnomocnika procesowego podlegają uzupełnieniu w trybie art. 130 k.p.c. Uchybienie to jest zatem usuwalne i w tym celu sąd wyznacza określony termin, mający charakter terminu sądowego, do zatwierdzenia czynności pełnomocnika przez stronę.

W judykaturze przyjmuje się, że takie potwierdzenie czynności może nastąpić również w postępowaniu odwoławczym i wówczas wyłączona jest możliwość przyjęcia nieważności postępowania na tej podstawie, że pełnomocnik nie był należycie umocowany (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1968r. III CZP 93/68 - OSNCP 1969, z. 7-8, poz. 129 oraz uchwałę z dnia 18 września 1992r. III CZP 112/92 - OSNCP 1993, z. 5, poz. 75).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie ulega wątpliwości, że strona powodowa składając pozew w rozpoznawanej sprawie nie wykazała w sposób należyty, zgodnie z treścią przepisu art. 89 § k.p.c. umocowania działającego w jej imieniu pełnomocnika. Do pozwu zostało załączone pełnomocnictwo procesowe nie od mocodawcy (J. N. (1)) lecz od innej osoby nie będącej stroną w sprawie (J. N. (2)). Okoliczność ta nie stanowiła, w ocenie sądu okręgowego, przeszkody do uzupełnienia braku w zakresie wykazania należytego umocowania pełnomocnika strony powodowej w dalszym postępowaniu. W następstwie wezwania do odniesienia się do zarzutu apelacji, pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 3 listopada 2014 roku wyjaśnił, iż powód J. N. (1) umocował go do reprezentowania w przedmiotowej sprawie, udzielając mu pisemnego pełnomocnictwa, jednak do pozwu omyłkowo załączono pełnomocnictwo jego syna Pana J. N. (2). Pełnomocnik powoda załączył jednocześnie oryginał pełnomocnictwa udzielonego przez J. N. (1). Tym samym należało uznać, że wykazał w sposób właściwy swoje umocowanie. W ocenie sądu przedłożony do akt sprawy przez pełnomocnika powoda dokument pełnomocnictwa pozwala uznać, iż w dacie wniesienia pozwu pełnomocnik strony powodowej był należycie umocowany do występowania przed sądem w niniejszym postępowaniu, zaś zaistniałe uchybienie procesowe nie może przesądzać o nieważności postępowania. Podkreślić również należy, iż w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z sytuacją, by w charakterze pełnomocnika procesowego strony powodowej występowała osoba, która nie może być pełnomocnikiem, a tylko występowanie w charakterze pełnomocnika procesowego osoby, która nie może być pełnomocnikiem, oznacza brak należytego umocowania powodujący nieważność postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.) – zob. uchwałę Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 8 lipca 2008r. III CZP 154/07, OSNC 2008/12/133 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001 roku, I PKN 586/00, OSNP 2003/14/335, OSNP-wkł. 2002/2/5, M. Prawn.2002/4/149, Lex nr 50013.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i § 6 pkt. 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) zasądzać od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.